

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД служба „Регистратура“ - 3 -	
Вх. №	6491
Дата на подаване:	17.07.2018
Поч. адрес:	

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА
КОРУПЦИЯТА И ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО
ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО

София 1000, ул. "Г.С.Раковски" №112, тел: (+359 2) 9234 333, факс: (+359 2) 980 68 86

ДО
Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Вх. №	8562
Дата	20/07/18

ДО
Г-Н ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ДО
Г-Н СОТИР ЦАЦАРОВ
ГЛАВЕН ПРОКУРОР НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО
Г-ЖА ЦЕЦКА ПАЧЕВА
МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО
Г-ЖА МАЯ МАНОЛОВА
ОМБУДСМАН НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО
Г-ЖА РАЛИЦА НЕГЕНЦОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

Относно: *Искане за приемане на тълкувателно решение, съгласно чл. 125, във вр. с чл. 124, ал. 1, т.1 от Закона за съдебната власт*

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

В практиката по съдебните производства за отнемане водени по реда на отменените Закон за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност (ЗОПДИПД) и Закон за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество (ЗОПДНПИ) се установява противоречива практика относно характера на срока по чл. 15, ал. 2

от ЗОПДИППД /отм./, съответно чл. 27 от ЗОПДНПИ /отм./, като позовавайки се на едно изолирано решение на Върховния касационен съд № 323 от 18.01.2018 г. по гр.дело № 5291 по описа за 2016 г. на Четвърто гражданско отделение, което приема тези срокове за преклузивни и съответно, ако в този срок не е предявен иск за отнемане, правото на държавата се преклудира, са постановени повече от деветдесет прекратителни определения на първоинстанционни съдилища, разглеждащи дела за отнемане.

Постановени са и няколко въззивни потвърдителни определения (№133/14.06.2018 г. по в.гр.дело №247/2018 г. на АС – Варна, №337/15.06.2018 г. по в.гр.дело №283/2018 г. на АС – Варна; №287/21.06.2018 г. по в.гр.дело №324/2018 г. на АС – Пловдив) както и едно на АС – Варна №335 от 14.06.18 г. по в.гр.дело №265/2018 г., което отменя прекратителното определение и връща делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

Така формираната инстанционна практика, позоваваща се на едно изолирано решение на ВКС, е в противоречие с трайната и непротиворечива практика на ВКС, формирана в поредица от съдебни актове от 2009 г. до настоящия момент, приемаща, че сроковете за извършване на проверка са инструктивни. Нещо повече, постановено е и **Решение на ВКС №78 от 30.05.2018 г. по гр.дело №3910 по описа за 2017 г. на Трето гражданско отделение, с което съдът приема за инструктивен срокът по чл. 15, ал. 2 от ЗОПДИППД (отм.)** „Възражението на касатора за недопустимост на производството е неоснователно, тъй като срокът по чл. 15, ал. 2 ЗОПДИППД /отм./ не е преклузивен срок за предявяване на иск, а е инструктивен срок за събиране на доказателства.“

Така формираната противоречива съдебна практика вкл. на съставите на ВКС, които в едната си част приемат, че срокът е преклузивен, а в друга, че е инструктивен, води до правна несигурност и затруднява сериозно съдебните производства за отнемане. Изясняването на въпроса за характера на срока по един задължителен за съдебните и административни органи начин, ще е от съществено значение за законосъобразното образуване на исковите производства, така и за недопускането на разходване на средства, доколкото при прекратяване на делата, съдилищата присъждат разноските в тежест на комисията.

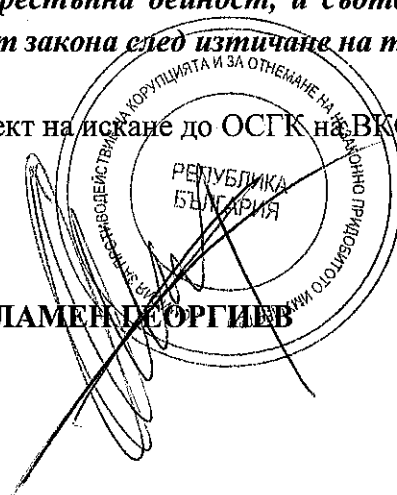
По изложените съображения, Моля като органи, които по смисълът на чл. 125 от Закона за съдебната власт имат право да искат приемане на тълкувателно решение, да сезирате Върховния касационен съд на Република България с предложение за приемане на тълкувателно решение по въпроса:

„Преклузивен или инструктивен е предвиденият в чл. 15, ал. 2 от ЗОПДИППД /отм./ срок за извършване на проверки и събиране на доказателства за установяване на произхода и местонахождението на имущество, за което има данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност, и съответно допустимо ли е образуване на производство по чл. 28 от закона след изтичане на този срок?“

Приложение: Проект на искане до ОСГК на ВКС и съответната съдебна практика.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ПЛАМЕН ГЕОРГИЕВ

**ДО ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА
СЪДИИТЕ ОТ ГРАЖДАНСКА
КОЛЕГИЯ НА ВЪРХОВНИЯ
КАСАЦИОНЕН СЪД**

И С К А Н Е

от

на основание чл.125 във връзка с чл.124, ал.1, т.1 ЗСВ

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ КАСАЦИОННИ СЪДИИ

Отправлям настоящото искане във връзка с установена противоречива практика на състави на Гражданска колегия на Върховния касационен съд по приложението на чл.15, ал.2 от Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност /ЗОПДИШД/- отменен с пар.2 от ПЗР на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество /обн. ДВ, бр.38 от 18 май 2012 г., в сила от 19.11.2012 г./. Противоречивата практика е конкретно по въпроса: **Преклузивен или инструктивен е предвиденият в чл.15, ал.2 ЗОПДИШД /отм./ срок за извършване на проверки и събиране на доказателства за установяване на произхода и местонахождението на имущество, за което има данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност, и съответно допустимо ли е образуване на производство по чл.28 от закона след изтичане на този срок?**

Според преобладаващата практика по въпроса, този срок е инструктивен и не преклудира възможностите за доказване, нито погасява правото на държавата да внесе искане за отнемане на съответното имущество /определение № 349 от 07.06.2010 г. по ч.гр.д.№ 335/ 2010 г. на IV г.о., Решение № 368 от 21.11.2011 г. по гр.д.№ 1129/ 2010 г. на III г.о., Решение № 106 от 14.05.2013 г. по гр.д.№ 1074/ 2012 г. на IV г.о./. Тази практика беше константна в продължителен период от време и именно на това основание в редица случаи не беше допуснато касационно обжалване на въззивни актове, съобразени с нея /определение № 17 от 08.01.2018 г. по гр.д.№ 2796/ 2017 г. на IV г.о., определение № 388 от 26.10.2017 г. по ч.гр.д.№ 3884/ 2017 г. на III г.о., определение № 798 от 22.11.2012 г. по ч.гр.д.№ 668/ 2012 г. на IV г.о., определение № 474 от 16.04.2013 г. по гр.д.№ 1412/ 2012 г. на III г.о., определение № 419 от 25.07.2012 г. по ч.гр.д.№ 304/ 2012 г. на I г.о. и др./.

В противоположния смисъл е Решение № 323/ 2017 от 18.01.2018 г. по гр.д.№ 5291/ 2016 г. на IV г.о., според което срокът по чл.15, ал.2 ЗОПДИПД /отм./ е преклузивен и следователно образуваното след изтичането му производство за отнемане на имущество по чл.28 от закона е недопустимо. Именно по съображения, извлечени от това решение, с определение № 163 от 06.03.2018 г. по гр.д.№ 4162/ 2017 г. на III г.о. е допуснато касационно обжалване на въззивно решение поради негова вероятна недопустимост в контекста на въпроса за значението на срока по чл.15, ал.2 ЗОПДИПД /отм./. В обратен смисъл, а именно, че срокът по чл.15, ал.2 ЗОПДИПД /отм./ е инструктивен е и Решение №78 от 30.05.2018 г. по гр.д №3910 от 2017 г. на III г.о.

Предвид посочената по-горе противоречива практика на съставите на Гражданска колегия на ВКС, на основание чл.125 във връзка с чл.124, ал.1, т.1 ЗСВ правя следното

ИСКАНЕ:

Общото събрание на съдиите от Гражданската колегия на Върховния касационен съд да се произнесе с тълкувателно решение по следния въпрос:

Преклузивен или инструктивен е предвиденият в чл.15, ал.2 ЗОПДИПД /отм./ срок за извършване на проверки и събиране на доказателства за установяване на произхода и местонахождението на имущество, за което има данни, че е придобито пряко или косвено от престъпна дейност, и съответно допустимо ли е образуване на производство по чл.28 от закона след изтичане на този срок?

Приложения: посочената в искането съдебна практика